

Tijdgenooten zonder Kuyper ondenkbaar. Kuypers spreken over 'het heden-daagse Calvinisme' en over het Calvinisme en de kunst veronderstellen Pierson. De geslachtslijn die gecreëerd werd in de jaren dat Réveil-nazaten, ondanks de Doleantie, Kuyper in politiek opzicht nog volgden, liep via Groen. In Kuypers concept van kerk en staat paste geen Inwendige Zending. Op het Kerkelijk Congres van 1895 echter werd juist op de Inwendige Zending grote nadruk gelegd. Daarom werden daar vooraanstaanden uit de Amsterdamse Réveil-kring, waaronder de vader van Allard en Hendrik, op het schild verheven. Na 1895 was het ooit gesmade en later door Kuyper uitgedaagde 'Réveil' veilig in hervormde handen als symbool van de door Kuypers actie opgebloeide beweging voor herstel van de Vaderlandse Kerk. De keerzijde kwam naar voren in Kuypers synoderede van 1896. Daar was 'het Calvinisme' het wachtwoord; het werk der Inwendige Zending mocht – letterlijk en figuurlijk – nagenoeg geen naam hebben. Nadat Kuyper Lohman en H. Pierson achter zich had gelaten was de breuk tussen Réveil en Neo-calvinisme compleet.